

Podrobné informace o průběhu MS v Paříži

Vzhledem k velkému počtu účastníků se soutěže v lezení na obtížnost a boulderingu mužů i žen lezly ve dvou kvalifikačních skupinách, z nichž každá měla jiné cesty i bouldery, a celkové pořadí z kvalifikací tak bylo vytvořeno děleným umístěním dvou závodníků, kteří v různých kvalifikačních skupinách skončili na stejné pozici. To sice umožňuje časově zvládnout závod i s tak velkým počtem účastníků, někdy ale poněkud zkresluje skutečné výkony lezců a možnost jejich srovnání. Proto se také v závodech, kde se leze kvalifikace ve skupinách, v dalších kolech vůbec nepřihlíží v případě shody k pořadí z kvalifikace. Níže uváděná dělená umístění tedy neznamenají shodu ve skupině, ale dělená umístění závodníků na stejné pozici v jednotlivých skupinách – např. závodník, který byl ve své skupině na 5. místě, obsadil celkově dělenou 9. – 10. pozici, což bychom uvedli jako dělené 9. místo.

Kvalifikaci v lezení na obtížnost zvládl Adam Ondra skvěle, když obě cesty topoval, což se v jeho kvalifikační skupině A podařilo dalším třem závodníkům. V kvalifikační skupině B dosáhli topu také čtyři lezci a tak Adam postupoval do semifinále z děleného 1. – 8. místa.

Semifinálovou cestu se nepodařilo topovat nikomu ze závodníků, ale Adam díky výbornému výkonu vybojoval postup z 1. místa, když o krok překonal aktuálně vedoucího muže Světového poháru Slovince Škofice.

Mužské finále v lezení na obtížnost bylo zařazeno na závěr celého MS jako jeho vyvrcholení – a to se skutečně vydařilo. Finálová cesta obsahovala skoky i další divácky atraktivní prvky a končila technickou pasáží v méně převislém profilu. S tou si dokázal poradit jen Adam Ondra, jako jediný za burácení zaplněných tribun cestu topoval a zaslouženě tak obhájil titul mistra světa.

V kvalifikaci v boulderingu, které se zúčastnilo 123 lezců, nastupoval Adam až jako 44. ve druhé skupině, protože loni v této disciplíně nezávodil a tak neměl v rankingu body umožňující lepší nasazení. Přes tuto nevýhodu Adam nezáváhal a se čtyřmi topy na čtyři pokusy a pěti zónami na pět pokusů postoupil do semifinále z děleného 7. místa. V této skupině dokázali všech pět boulderů vylézt tři závodníci, Francouz Levier lezoucí v českých Ocúnech dokonce všechny na první pokus, takže semifinále slibovalo zajímavý souboj.

Ten skutečně přišel, ale nikdo ze závodníků s pěti topy z druhé kvalifikační skupiny se do finále neprobojoval, naopak Adam po vynikajícím výkonu se dvěma topy na čtyři pokusy a čtyřmi zónami na devět pokusů postoupil do finále z 1. místa. Ve výsledcích sice poměrně dlouho figuroval na 2. pozici, protože rozhodčí omylem zapsali top na prvním boulderu Francouzi Cornuovi, což z něj dělalo vítěze semifinále, ale nakonec se potvrdilo, že Cornu první boulder netopoval a rozhodčí výsledky opravili.

Finále bylo napínavé – ještě na posledním boulderu mohl zvítězit kdokoli z trojice Narasaki, Ondra, Cornu, nakonec počet pokusů rozhodl o tom, že mistrem světa se stal Japonec Narasaki, který vylezl tři bouldery na šest pokusů se čtyřmi zónami na sedm pokusů. Adam skončil druhý se třemi topy na jedenáct pokusů a čtyřmi zónami na deset pokusů, Francouz Cornu získal bronz za dva topy na devět pokusů a tři zóny na osm pokusů.

Adamovy výkony v obou disciplínách jsou o to cennější, že vzhledem k programu MS musel závodit každý z pěti soutěžních dnů, ve stejný den pak dokázal zvládnout semifinále v lezení na obtížnost a finále v boulderingu a den na to vyhrát finále v obtížnosti.

V lezení na obtížnost byl mezi 104 muži úspěšný i čerstvý mistr Evropy v mládežnické kategorii A Jakub Konečný, který zde vybojoval postup do semifinále. Jakub lezl v kvalifikační skupině B a po první cestě byl až na 21. pozici v této skupině, v součtu se skupinou A tedy celkově na děleném 41. místě a tak se zdálo, že postup už není reálný. Kuba ale ve druhé cestě zabojoval, na rozdíl od většiny soupeřů ve druhé cestě nechyboval, využil svých fyzických dispozic a dolezl si v této cestě pro 9. příčku ve skupině, což mu v součtu vyneslo postup do semifinále z dělené 21. pozice. V semifinále Kuba lezl dobře až do místa, kde nepřčetl správně sekvenci a ve snaze problém vyřešit se několikrát vracel, až dokonce i tomuto lezci, jehož hlavní předností je vytrvalost, nakonec došlo. Celkové 23. místo je ale pro tohoto mladého závodníka vynikajícím úspěchem a příslibem do budoucna – vždyť na tomto mistrovství byl nejmladším účastníkem mužského semifinále.

Další naši reprezentanti v lezení na obtížnost do semifinále nepostoupili – Martin Jech, startující ve skupině A, obsadil dělenou 71. pozici a Tomáš Binter ml., startující ve skupině B, dělenou 77. příčku.

V boulderingu unikl nejtěsnějším rozdílem postup do semifinále Martinovi Stráníkovi. Ten si v kvalifikaci zkomplikoval boulder č. 1, když si zde našel jako jediný ze závodníků ve 2. skupině řešení s vynecháním hned dvou chytů. Ač udržet plytký stisk po skoku, o který se pokoušel, vypadalo nereálně, Martin to nakonec zvládl a boulder vylezl, ale spotřeboval zde na top i zónu osm pokusů a to jej nakonec stálo semifinále. Martin dlouho figuroval se čtyřmi topy na dvanáct pokusů a pěti zónami na třináct pokusů na 10. místě ve skupině, které ještě zajišťovalo postup, ale protože ve stejné skupině měl ještě lézt vzhledem k chybějícím bodům v rankingu dlouho po silných soupeřích i Adam Ondra, bylo jasné, že do semifinále se podívá jen jeden z nich. A protože Adam postoupil, na Martina zbylo sice velmi dobré, ale smolné dělené 21. místo, tedy první nepostupová pozice.

Další naši muži, všichni startující v kvalifikační skupině č. 1, do semifinále nepostoupili – Štěpán Stráník obsadil dělené 59. místo, Roman Kučera dělené 91. – 99. místo (na těchto místech byla shoda i v obou skupinách) a Olin Klapal dělené 100. místo.

Mezi ženami v boulderingu, kterých se v kvalifikaci představilo 87, si dobře vedla Petra Růžičková, která ve druhé kvalifikační skupině měla postup do semifinále na dohled. Na boulderu č. 2 padala z topu a až po závodě si při pohledu na další soupeřky uvědomila, že do topu měla zkusit skočit oběma rukama. Právě udržení topu na tomto boulderu jí dělilo od postupu, nakonec se třemi topy na šest pokusů a čtyřmi zónami rovněž na šest pokusů obsadila bodovanou dělenou 27. pozici.

Další naše závodnice v boulderingu nebodovaly – Karina Bílková startující ve skupině č. 1 skončila na dělené 61. pozici, ve stejné skupině obsadila Eliška Vlčková dělené 69. a Daniela Kotrbová dělené 77. místo, ve skupině č. 2 pak Dominika Dupalová oslabená nemocí obsadila 85. příčku.

V kvalifikaci v lezení na rychlost si mezi 55 závodníky skvěle vedl Libor Hroza ml., když do vyřazovacích bojů postoupil ze 3. místa s časem 6,14s. Jan Kříž sice v prvním kvalifikačním pokusu spadl, druhý ale zvládl výborně a s časem 6,55s rovněž postoupil ze 13. místa.

Zřejmě to ale byla nešťastná třináctka, protože Honza byl nakonec jasným smolařem mistrovství. V osmifinále se mu totiž otočil chyt, Honzu to rozhodilo, ale cestu se snažil dokončit a až když po pár dalších krocích spadl, na problém rozhodčí upozornil. Ti sice zjistili, že se chyt točí a přivrutovali ho, jenomže podle pravidel musí při technickém incidentu závodník spadnout nebo ihned přerušit lezení a na incident upozornit, aby mu mohl být umožněn nový pokus. Honza ale spadl o pár kroků dál a tak

byl vyřazen i přesto, že byl ne vlastní vinou jednoznačně znevýhodněn. Vzhledem k tomu, že u rychlosti se s podobnou situací prakticky nepočítá, jsou pravidla o technických incidentech odvozena z obtížnosti, v rychlosti ale závodník nemůže na místě zastavit. Na základě této situace by dle slov technického delegáta měla být pravidla IFSC v této oblasti na příští rok upravena, Honzovi to teď už ale nepomůže. Patří mu tak celková 16. příčka, což je pro tohoto mladého závodníka vynikající výsledek, ale ne vlastní vinou ztracená šance na boj možná i o medaile Honzu moc mrzela.

Smůlu měl nakonec i Libor Hroza. Přes osmifinále prošel hladce, když vyřadil Američana Broslera, jenomže ve čtvrtfinále ho zastavil Francouz Mawem, když v nervózním souboji oba opakovaně chybovali, ale šťastnější byl nakonec domácí závodník. Libor tak obsadil konečnou 7. pozici, což je výborné umístění, ale jako průběžně druhý muž Světového poháru měl Libor ambice na nejvyšší příčky.

Další naši závodníci do vyřazovacích bojů nepostoupili – Matěj Burian obsadil s časem 7,65s 29. pozici, Petr Burian s časem 8,71s skončil na 39. místě.

Do vyřazovacích bojů mezi 46 ženami v lezení na rychlost nepostoupila v této disciplíně na vlastní náklady startující juniorka Andrea Pokorná, která s časem 14,32s skončila na 41. příčce.

V lezení na obtížnost se našim ženám nepodařilo navázat na letošní dobré výsledky ze Světového poháru a žádná z nich do semifinále nepostoupila. V kvalifikaci se představilo 75 závodnic, nejlepší z našich byla teprve šestnáctiletá Lenka Slezáková, která obsadila dělenou 49. pozici, Gabriela Vrablíková skončila na děleném 55. místě. Obě lezly v kvalifikační skupině B, stejně jako juniorka Veronika Šimková startující na vlastní náklady, pro niž to byl první mezinárodní start mezi dospělými a po velmi dobrém výkonu vybojovala dělenou 57. příčku. Andrea Pokorná, startující v kvalifikační skupině A, obsadila dělené 63. místo.

Tomáš Binter